

freds (S. Olsen), mener, med samme Ret at turde varetage Landbrugets Interesser, som dette ærede Medlem varetog Industriens, særlig Tobaksindustriens Interesser, vil jeg sige, at jeg troede, at det ærede Medlem saavel som andre Partifæller havde den Opfattelse af Omsætningsforholdene, at vi saa nær som muligt skulde slutte os til Frihandelen. Derfor er det sørgeligt at se, at saasnart indbildte egne Interesser komme under Debat, forlader man Hovedprincippet og søger Bestyttelsen. Den Margarinelov, vi i sin Tid vedtog, var simpelt hen en Beskyttelses-, en Undtagelseslov, og Undtagelseslove ramme i Reglen den, til hvis Fordel den formentlig indledes. Saaledes er det ogsaa med Margarine-loven. Den burde blot have været en Lov, der sikrede mod Bedrageri, men den blev langt mere, den blev et Indgreb i den fri Møring, og som saadan har den skadet os i overordentlig høj Grad. Som Lov mod Bedragerier har den gavnet os, det er en Selvfølge, men hvad der gik der ud over, har skadet os og kostet Jordbruget Millioner af Kroner. Hele den Fabrikation af Margarine, som nu florerer, og som det ærede Medlem i sin Tid mente at kunne komme uden om, er nu andre Steder end der, hvor den kunde have været. Som sagt, den har skadet Jordbruget for Millioner af Kroner, ingen kan overbevise mig om det modsatte, og naar man nu gaar videre i samme Retning, er det endvidere en Undtagelseslov. Der er ikke bevist i allermindeste Maade at det skulde kunde gavne os. Det eneste, man har at holde sig til, er Formodninger. Men det sikre er, at Undtagelseslove ere altid skadelige, og det sikre er, at de ere en fuldstændig Fornægtelse af de Principper, vi ellers gøre os til af at følge. Derfor kan jeg ikke være med til at vedtage denne Lov, og jeg stemmer i alt Fald for Mindretallets Forslag.

Bust: Ja, vi kende jo det Standpunkt, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) indtager. Det er det samme, som det var, da vi i sin Tid diskuterede Margarine-loven, og ham kan jeg derfor ikke blive enig med. Over for det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgtreds (Kædt) vil jeg sige, at han kan stole paa, at jeg, naar en anden Lov kommer til Forhandling, vil gøre, hvad jeg kan, for at vi kunne blive ved at staa i et saa venstabeligt Forhold til vort Hovedmarked England som muligt, men saa haaber jeg ogsaa, at det ærede Medlem vil være enig med mig om, at det er naturligt, at de, der behandle os paa en ganske anden Maade, skulle behandles fra vor Side paa

samme Vis, som de behandle os, thi ellers er der ingen Gensidighed til Stede. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at er der nogen Nation, vi skulle være forsigtige over for, og som vi skulle behandle med den yderste Forekommenhed, er det Englænderne. Det er den Nation, som navnlig vi Landmænd ere afhængige af, og jeg har altid haft Øiet oppe for, at vi skulle stille os i et saa venstabeligt Forhold til Englænderne som muligt. Men, som sagt, de Nationer, der stille sig paa en ganske anden Maade — det haaber jeg, at det ærede Medlem vil være enig med mig i — skulle behandles af os, som de behandle os. Der skal være noget for noget, naar Venstebank skal holdes.

Til det landbrugstyndige Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgtreds (Wagner) skal jeg kun sige, at jeg tror, Tidenden vil vise, at han gjorde mig Uret. Han udnævnte mig til forhenværende Landmand og talte noget om nogle Ven. Hvad sigter det ærede Medlem til hermed? Kunne vi ikke saa det at vide? Højre har været stærk i disse "Ven". Vi have jo den Erfaring her i Danmark, at Højre og Embedsmændene foruden deres gode Embeder have en hel Del andre Ting, der giver Tusinder og atter Tusinder i Indtægt. For at holde paa Embederne og paa "Benene" er det, at de ville bevare Magten, thi de vide, at de miste begge Dele, naar et andet Parti kommer til Magten. Men hvad er det, det ærede Medlem mener over for mig personlig? Jeg vilde gerne have det offentlig frem. Han udnævnte mig, som sagt, til forhenværende Landmand, og jeg kan sige, med de daarlige Tider, vi have: Gud give, han havde haft Ret! Men desværre er jeg Landmand og agter heller ikke foreløbig ikke at være det. Det er imidlertid alt andet end lukrativt i vore Tider at være det. Det, jeg udtalte før, eller i alt Fald mente at udtale, og hvad der er god Mening i, og som jeg tror, Tidenden vil vise, er, at naar vi Landmænd saa godt som muligt sørge for, at Køerne skal være hentimod Efteraaret, helst, naar de ere blevene bundne ind, vil der komme et Tidspunkt, i September og Oktober, da jo Køerne som oftest gaa ude til Midten af Oktober, da der næsten ingen Køer er, der nylig have kølvet, og det indvirker paa Smørret. Det er en Erfaring, jeg har fra min egen Gaard, og det behøver det ærede Medlem ikke at betære mig om. Skulde jeg i min første Udtalelse have udtalt mig paa en Maade, der berettiger det ærede Medlem til at sige det, han sagde, saa er det en Fortalelse. Jeg kunde i denne Henseende ikke let tage fejl, da jeg i henved 30